

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Csp/89/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218202081
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Rebej
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8218202081.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Marekom Rebejom v spore žalobcu: M. Q., N.. XX.XX.XXXX, A. H. XXX, XXX XX S., právne zastúpeného: JUDr. Igor Švagerko, advokát so sídlom Sov.hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 300,00 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 01.10.2018 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplata sumy 300,00 Eur a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil žalobca tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 3C/443/2015 o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa, úspešný, rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 3C/443/2015 z 23.06.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 2Co/193/2016 z 24.07.2017, ktoré sa stali právoplatnými 18.09.2017. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol:

„21. Pri takýchto zmluvách je namieste skúmať, či predmetný právny úkon nie je právnym úkonom, pri ktorom sa regulácia ohľadom neuvedenia „RPMN“ obchádza, a teda tento právny úkon by bol v konečnom dôsledku neplatný aj pre obchádzanie zákona (§ 39 Občianskeho zákonníka). V zmysle vyššie uvedeného preto súd má za to, že uvedený spotrebiteľský úver je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Navyše poplatok v tejto výške súd považuje pre jeho výšku za rozporný s dobrými mravmi. 23. Dobrými mravmi sa v súdnej praxi považuje súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktoré sú v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia, ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť a vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Neprimerane dohodnuté úroky, či celková odplata za úver sú v rozpore s pravidlami správania sa, a teda aj s dobrými mravmi a ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Obdobne právne už súdy rozhodovali, a to napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6C/126/2012 zo 2 7.5.2013, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 z 31.7.2009, rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/26/2011 z 26.4.2012, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/1484/04 z 15.12.2004, rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011 z 12.10.2011, 3Co/67/2012 z 24.10.2012.

24. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v bode 13 Všeobecných zmluvných podmienok, a to tej časti, ktorá sa týka poplatku, ktorému zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie, uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou v súlade s ustanovením § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka súd túto považuje za neprijateľnú, nakoľko ide o ustanovenie spôsobujúce

značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktoré spočíva v neprimerane vysokej výške poplatku 97,37 % ročne, pričom pre porovnanie banky dojednávajú obdobný poplatok za spracovanie zmluvy len vo výške 1 % alebo 2 % z výšky úveru. Navyše takýto neprimerane vysoký poplatok sa považuje všeobecne za rozporný s dobrými mravmi. Zároveň zo strany žalobkyne je daný naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky tejto zmluvy, a to z dôvodu právnej istoty o skutočnej výške dlhu i z dôvodu možného uplatnenia si primeraného finančného zadosťučinenia.

25. Keďže súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie, musí ho žalovaný vydať žalobcovi. Výška bezdôvodného obohatenia je v sume 198,47 eur.

26. Na základe uvedeného, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 198,47 eur titulom bezdôvodného obohatenia a určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.“

S poukazom na § 3 ods. 5 a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa žalobca uviedol, že ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľských práv. Svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 300,00 Eur. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil úspechom v pôvodnom konaní, kde bol úspešný v oboch uplatňovaných nárokoch, t.j. tak v časti bezdôvodného obohatenia vo výške 198,47 Eur, ako aj v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že s ňou nesúhlasí a navrhol žalobu zamietnuť. Má za to, že ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je potrebné vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia prichádza do úvahy v tých prípadoch, ak by porušené právo nebolo možné napraviť inak. Žalovaný má vedomosť a rešpektuje rozhodnutie Okresného súdu Bardejov sp.zn. 3C/443/2015 zo dňa 23.06.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/193/2016 zo dňa 24.07.2017, ktorým žalovaného zaviazal na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 198,47 Eur s úrokom z omeškania. Má za to, že predmetné rozhodnutie má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Má za to, že opätovné sankcionovanie by bolo vzhľadom na predchádzajúce konanie neprimerane prísne. Žalovaný žiadal, aby súd posudzoval konkrétne okolnosti týkajúce sa vzťahu žalobcu a žalovaného a pri rozhodovaní vzal do úvahy aj konanie žalobcu, ktorý sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sám konal v rámci kontraktčného postupu ľahostajne, keď svojim podpisom vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol oboznámený so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, nemá k nemu žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Za spornú považuje aj výšku požadovanej náhrady finančného zadosťučinenia, ktorá s poukazom na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má preventívnu, sankčnú a kompenzačnú funkciu. Žalobcom požadované finančné zadosťučinenie vo výške 300,00 Eur nie je možné považovať za primerané a spravodlivé, pretože ide len o niekoľkonásobné uplatnenie a priznanie sumy bezdôvodného obohatenia. Určenie konkrétnej výšky je síce vo výlučnej kompetencii všeobecných súdov, ktoré sú povinné individuálne posúdiť každý jednotlivý prípad s ohľadom na kritéria stanovené v zákona, avšak tieto sú povinné priznať výšku finančného zadosťučinenia aj riadne odôvodniť s poukazom na nemateriálnu ujmu, ktorá spotrebiteľovi vznikla.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovaného. Právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie riadne dostavil. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, pričom podaním doručeným súdu dňa 15.05.2019 ospravedlnil svoju neúčast a súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti. Keďže boli splnené podmienky na prejednanie veci v neprítomnosti žalovaného, súd vec postupom podľa § 180 C.s.p. prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

4. Žalobca na pojednávaní uviedol, že nesúhlasí s názorom žalovaného obsiahnutým vo vyjadrení k žalobe, že vrátenie bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaný zaplatil postačuje na jeho finančné odškodnenie. Podľa stanoviska uvedeného rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/80/2016 zo dňa 20.03.2018: „Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva

na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik toho práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k tomu porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.“ Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže pre účely ochrany spotrebiteľa podľa tohto istého rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/ 80/2016 naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie a preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry Európskeho súdneho dvoru a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia vychádza súd z vlastnej úvahy. Krajský súd v Prešove rozhodnutím sp.zn. 12Co/3/2015, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 09.10.2014 sp. zn. 9C/361/2012, v ktorom Okresný súd Prešov priznal žalobkyni sumu 5.000,- €, v odôvodnení uviedol: „Má to byť určitá odmena spotrebiteľovi za to, že sa ako spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom služieb a tak priniesol benefit pre ostatných spotrebiteľov, keď odradil dodávateľa od možnosti opakovaného porušenia práv spotrebiteľa. Nebyť odvahy žalobcu postaviť sa na odpor dodávateľovi finančných služieb, tak by nikdy nebola vykonaná kontrola jeho zmlúv.“ Finančné zadosťučinenie vo výške 300,00 Eur považuje žalobca za primerané za porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré si musel brániť na súde a pre žalovaného má byť sankčnou a odradzujúcou funkciou, aby sa nedopúšťal recidívy.

5. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listín a to rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 3C/443/2015-87, rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/193/2016-109, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov č.k. 3C/443/2015-87 zo dňa 23.06.2016 vo veci žalobcu proti žalovanému o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 198,47 Eur a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 198,47 Eur s 5,15 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 198,47 Eur od 28.10.2015 do zaplatenia a trovy konania vo výške 444,07 Eur (I. výrok) a zároveň určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 23.01.2008, uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach v bode 13 je neprijateľná (II. výrok). Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 24.07.2017 č.k. 2Co/193/2016-109 na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 3C/443/2015-87 zo dňa 23.06.2016 potvrdil napadnutý rozsudok (I. výrok) a nepriznal stranám náhradu trov odvolacieho konania (II. výrok). Z odôvodnení oboch rozsudkov vyplýva, že strany sporu uzatvorili dňa 23.01.2008 zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovaný ako nebankový subjekt poskytol žalobcovi úver vo výške 331,94 Eur, za poplatok - odplatu 188,54 Eur, ktorú v 1/3 tvorí úrok a v 2/3 administratívny poplatok, teda celkovo sa žalobca zaviazal zaplatiť žalovanému sumu 520,48 Eur. Dôvodom vedúcim k uloženiu povinnosti žalovanému vydať bezdôvodné obohatenie bolo nedodržanie jednej z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Podľa tohto ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Za takejto situácie sa poskytnutý spotrebiteľský úver v súlade s § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 331,94 Eur a tento zaplatil žalovanému celkovo sumu 530,41 Eur, súd z titulu bezdôvodného obohatenia uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 198,47 Eur. Zároveň z odôvodnení rozsudkov vyplýva, že zmluvná podmienka uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach v bode 13 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou je podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľnou, nakoľko uvedené ustanovenie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktoré spočíva v neprimerane vysokej výške poplatku. Zároveň takýto neprimerane vysoký poplatok sa považuje všeobecne za rozporný s dobrými mravmi. Predmetné rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 18.09.2017.

7. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť

orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

8. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu vyplývajúci z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

10. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

11. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že žalobca úspešne uplatnil porušenie svojich práv ustanovených osobitným predpisom v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov sp.zn. 3C/443/2015. V predmetnom konaní sa žalobca od žalovaného domohol vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 198,47 Eur na skutkovom a právnom základe, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu neobsahovala obligatórne náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z. Uvedená vada zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobila, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z.). Zároveň sa žalobca v predmetnom konaní domohol určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky ohľadne dojednaní o administratívnom poplatku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Závery tunajšieho súdu obsiahnuté v rozsudku č.k. 3C/443/2015-87 zo dňa 23.06.2016 boli na základe odvolania podaného žalovaným potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/193/2016-109 zo dňa 24.07.2017. Žalobca teda relevantným spôsobom preukázal porušenie zákonnej povinnosti žalovaného poskytnúť spotrebiteľský úver v súlade s právnymi predpismi, predovšetkým v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a bez neprijateľných a teda neplatných zmluvných podmienok a od spotrebiteľa nevyžadovať tú časť plnenia, na ktoré pre neplatnosť konkrétnych zmluvných podmienok nemá nárok. Žaloba je preto čo do základu nároku žalobcu dôvodná.

12. Keďže výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je predmetom žiadnej právnej úpravy, súd v rámci voľnej úvahy vyhodnocuje primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z hypotézy právnej normy v časti, na základe ktorej možno priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom (zákonom č. 250/2007 Z. z.) a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia

porušenia práva, alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z. z., alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká konkrétna majetková ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

13. Vyhodnotiac všetky okolnosti prípadu súd považoval žalobcom požadované finančné zadostučinenie vo výške 300,00 Eur za primerané v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Súd bral do úvahy tú skutočnosť, že žalovaný ako dodávateľ pripravil zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá nemala všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň obsahovala neprijateľnú podmienku ohľadne administratívneho poplatku a to napriek predchádzajúcim rozhodnutiam súdov Slovenskej republiky, ktoré vyhlasovali túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Žalovaný vo vzťahu k žalobcovi požadoval zaplatenie aj tej časti nároku, ktorý vyplýval z neprijateľnej zmluvnej podmienky a tento sa až následne súdnou cestou domohol vrátenia tejto časti titulom bezdôvodného obohatenia. Preto pri určení výšky primeraného finančného zadostučinenia ako nemajetkovej ujmy súd považoval za dôvodné zohľadňovať satisfakčnú, ale hlavne tiež sankčnú funkciu primeraného finančného zadostučinenia, ktorej podstatou je odradiť dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči spotrebiteľovi. Súd je tak toho názoru, že suma 300,00 Eur ako finančné zadostučinenie je primeraná pre dovŕšenie satisfakcie porušených práv žalobcu ako spotrebiteľa a súčasne popri judikovanej povinnosti na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi žalovaného sankcionuje tak, že svojím účinkom prispieva k upusteniu od uplatňovania obdobných nekalých praktík voči iným spotrebiteľom. Vzhľadom na konkrétne okolnosti súdnej veci tak priznaná suma 300,00 Eur, zodpovedá zákonom akcentovanej ochrane spotrebiteľa, a má aj dostatočnú sankčnú funkciu, aby žalovaný od obdobného konania v budúcnosti upustil. Súd nemohol pri rozhodovaní zohľadniť námietku žalovaného o ľahostajnom postupe žalobcu v rámci kontraktáčného postupu. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 3C/443/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/193/2016 bol žalovaný označený za účastníka zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý nepostupoval s odbornou starostlivosťou a predstrel žalobcovi formulovanú zmluvu, ktorú vopred sám pripravil. Žalovaný ako subjekt podnikajúci v oblasti poskytovania úverov má poznať zákonnú právnu úpravu poskytovania úverov, vrátane všetkých náležitostí, ktoré zákon stanovuje, pričom ním vopred pripravená formulovaná zmluva neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, čo žalobca ako spotrebiteľ ovplyvniť nemohol.

14. Podľa § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. Podľa § 255 ods.1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobca mal plný úspech vo veci, preto mu súd priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).